

اعلامیه مطبوعاتی

آیا اردوغان منتظر است رژیم یهود انقره را بمباران کند تا ارتشش را به حرکت درآورد؟!

(ترجمه)

اردوغان، رئیس جمهور ترکیه، در سخنانی که در نشست فراکسیون پارلمانی حزب عدالت و توسعه در پارلمان ترکیه ایراد کرد، گفت: «ما به خوبی می دانیم هدف نهایی او هام (سرزمین میعاد) چیست و به اذن الله سبحانه وتعالی هرگز اجازه تحقق آن را نخواهیم داد.» وی توضیح داد که امنیت ترکیه از ولایت هاتای در جنوب این کشور آغاز نمی شود، بلکه از حلب، دمشق و بیروت آغاز می گردد. او افزود: «اگر به زورگویی رژیم یهود پایان داده نشود، بهای آن را تنها منطقه نخواهد پرداخت، بلکه تمام بشریت باید هزینه آن را بپردازد.» اردوغان قدرت های جهانی را به اتخاذ موقف گیری روشن تر در برابر رژیم یهود فراخواند و گفت: «بازگرداندن رژیم یهود به پایبندی به قواعد قانون، دیگر تنها مسئولیت چند کشور نیست، بلکه مسئولیت مشترکی است که بر دوش همه بشریت قرار دارد.»

اردوغان درباره رژیم یهود سخن می گوید و در همان سخنرانی آن را «رژیم کوچک» توصیف می کند؛ اما در عین حال ادعا دارد که مهار و مقابله با آن به قدرت های جهانی و همه بشریت نیاز دارد! در حالی که تحرکات رژیم یهود را در منطقه می بیند و از رویاهای توسعه طلبانه توراتی آن آگاه است، با این همه، تنها به نظاره گری و محکوم کردن بسنده می کند و در برابر آن هیچ اقدامی انجام نمی دهد! با وجود این که امنیت حلب، دمشق و بیروت را امنیت انقره دانسته است و می بیند که یهودیان بیروت، دمشق، حلب و جاهای دیگر را هدف حمله قرار داده اند، باز هم تا این لحظه هیچ حرکت و اقدام عملی انجام نداده است.

این سخنان، ما را به یاد اظهارات رهبران ایران در سالیان دراز می اندازد؛ همان گاه که از محور رژیم یهود از نقشه و پایان دادن به موجودیت آن در هشت دقیقه سخن می گفتند، در صورتی که به ایران حمله کند. آنان همچنان منتظر ماندند، نظاره کردند و تهدید نمودند تا آن که رژیم یهود جرأت یافت و ایران را هدف قرار داد، ترور کرد، ویران ساخت و سخت ترین حمله را بر آن انجام داد.

پس آیا اردوغان منتظر است همان چیزی که بر سر ایران آمد، بر سر کشورش نیز بیاید تا آن صورت از آن دفاع کند؟ آیا نقشه های یهودیان و تهدیدهای پی در پی آنان را برای پیشروی در منطقه و حمله به ترکیه و مصر پس از ایران، نمی بیند و نمی شنود؟ یا خود را زیرک تر و هوشیارتر از کسانی می پندارد که به سبب تکیه بر کفار استعمارگر و تنها گذاشتن امت و سرزمین های شان، به همان سرنوشتی دچار شدند که دچار شدند؟!

رژیم یهود، رژیم سرطانی است که جز به منطق زور باور ندارد؛ نه عهدی را رعایت می کند و نه پیمانی را حفظ می دارد. طمع های آن نسبت به بلاد مابین النهرین و طراحی مجدد خاورمیانه، آشکار و علنی شده است؛ از همین رو، تهدید و هشدار، بدون میدان های نبرد، در برابر آن کارساز نیست.

افزون بر این، قضایای امت نباید جدا از هم دیده شود و نباید از زاویه قومیت یا ملیت به آن نگریسته شود؛ زیرا امت اسلامی، امت واحد است؛ جنگ آن یکی است و صلح آن نیز یکی. آنچه به غزه یا قدس می رسد، به دمشق، انقره، قاهره و اسلام آباد نیز می رسد. اصل آن است که ارتش های ترکیه، مصر، سوریه و همه ارتش های سرزمین های اسلامی، برای حمایت از سرزمین های اسلامی، هر جا که باشد، به حرکت درآیند. اما این که هر حاکمی منتظر بماند تا یهودیان دروازه اش را بکوبند و تختش را سرنگون کنند، عین حماقت است.

پس دیگر بس است هیاهو و سخنرانی، ای اردوغان! اگر راست می گویی، ارتشت را به حرکت درآور تا رژیم یهود را از ریشه برکنی و امت را از شرارت های آن آسوده سازی. در غیر آن، میدان را برای رهبران و پیشگامان مخلص رها کن تا صدای شان را بلند ساخته و دولت خلافت راشده بر منهج نبوت را اعلام کنند؛ خلافتی که مسیر نیکان از خلفای مسلمانان را تکمیل کند و آن را بار دیگر خلافت، دولت عزت، تمکین و آزادی سازی را به صحنه ای حاکمیت بازگرداند.

﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴) بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ [روم: ۴-۵]

ترجمه: این امر چه قبل و چه بعد، در دست الله (سبحانه و تعالی) و به فرمان او است، و در آن روز مؤمنان شادمان می‌گردند؛ به سبب نصرت الله (سبحانه و تعالی). الله (سبحانه و تعالی) هر که را بخواهد نصرت می‌دهد و او شکست‌ناپذیر و مهربان است.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحرير